

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 05/2026 van 15 januari 2026

Betreft: advies met betrekking tot een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wat de woonstbetreding betreft (CO-A-2025-197)

Trefwoorden: vreemdelingen - woonstbetredingen- Dienst Vreemdelingenzaken - magistraten - onschendbaarheid van de woning - gevaar voor de openbare orde

Vertaling

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG")¹;

Gelet op de adviesaanvraag van mevrouw Anneleen van Bossuyt, minister voor Asiel en Migratie (hierna "de aanvrager"), ontvangen op 17 november 2025;

Gelet op de aanvullende informatie ontvangen op 8, 12 en 15 december 2025;

De Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"), brengt op 15 januari 2026 het volgende advies uit:

¹ De afgevaardigde ambtenaar verduidelijkte dat de verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van woonstbetredingen niet onder artikel 81 van de wet van 1980 vallen (en dat dus de AVG en niet artikel 26, 7°, i), van de WVG daarop van toepassing is). Hij voegde er echter aan toe: "*Maar niets lijkt te beletten dat, indien deze personen bv achteraf een van deze inbreuken begaan, we de gegevens die destijds in het kader van een huiszoeking zijn verkregen, gebruiken om hen te proberen te lokaliseren.*"

I. ONDERWERP EN CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De aanvrager heeft het advies van de Autoriteit gevraagd met betrekking tot een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wat de woonstbetreding betreft (hierna "het ontwerp").
2. Het ontwerp beoogt de administratieve aanhouding mogelijk te maken² van een vreemdeling die geen gevolg heeft gegeven aan het bevel tot het verlaten van het grondgebied dat hem op zijn verblijfplaats is afgeleverd, met het oog op de tenuitvoerlegging van de maatregel tot teruggrijving, verwijdering of overdracht.
3. Het bevat:

- een onderdeel betreffende de **aanvraag tot machtiging** voor het gebruik van de maatregel van woonstbetreding (met bepalingen op grond waarvan de administratie van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna "DVZ") via een eenzijdig verzoekschrift de onderzoeksrechter³ kan inschakelen om een dergelijke machtiging te krijgen);

- een onderdeel betreffende de **uitvoering** van de maatregel (waarbij de betrokken vreemdeling en de ter plaatse aanwezige personen worden geïdentificeerd), hetgeen een **huiszoeking**⁴ kan inhouden (met het oog op het zoeken, in de verblijfplaats, naar documenten waarmee de identiteit kan worden vastgesteld of gecontroleerd van de vreemdeling⁵ die geen paspoort, identiteitsbewijs of verblijfsdocument heeft kunnen overleggen nadat hij daartoe is verzocht, en om deze documenten mee te nemen) –, uitgevoerd door een officier van gerechtelijke politie⁶ (hierna "OGP") – in een verblijfplaats

² In uitvoering van het [federaal regeerakkoord](#) van 2025 waarin wordt vermeld: "De DVZ krijgt de mogelijkheid om, in samenwerking met de politie en mits machtiging van een onderzoeksrechter, zich toegang te verlenen tot de woonst waar een uitgeprocedeerde in onwettig verblijf, zich bevindt wanneer deze elke toegang weigert. Dit moet een ultimatum remedium zijn, een noodzakelijke maatregel om de verwijderingsmaatregel (in de brede zin van het woord) te kunnen uitvoeren en wordt aan de onderzoeksrechter gevraagd wanneer men geen gevolg gegeven heeft aan een uitvoerbare maatregel tot teruggrijving, verwijdering of overdracht, hij of zij niet meewerkt aan de uitvoering ervan en er redelijke gronden bestaan om aan te nemen dat hij of zij zich nog steeds op het betreffende adres bevindt. De aangetroffene zal desgevallend bestuurlijk worden aangehouden en op instructie van DVZ, onmiddellijk verwijderd worden of overgebracht worden naar een gesloten centrum of woonunit, met het oog op verwijdering. Deze maatregel wordt uitgevoerd t.a.v. vreemdelingen die een BGV hebben gekregen en een gevaar voor de openbare orde vormen, of een gevaar voor de nationale veiligheid vormen wegens feiten van extremisme, radicalisering of terrorisme, of die veroordeeld werden voor ernstige misdrijven."

³ Bevoegd voor de verblijfplaats van de vreemdeling (nieuw art. 74/7/1, § 1, in ontwerp, van de wet van 1980).

⁴ In het commentaar bij artikel 5 van het ontwerp wordt het volgende verduidelijkt: "Huiszoekingen worden enkel uitgevoerd met inachtneming van de beginselen van noodzakelijkheid en proportionaliteit. Zij moeten plaatsvinden met eerbiediging van het privéleven van de personen bij wie de vreemdeling wordt opgevangen, overeenkomstig artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens, en mogen deze personen geen nadeel berokkenen."

⁵ In het commentaar bij artikel 5 van het ontwerp wordt ook het geval genoemd waarin een pasje moet worden verkregen voor de verwijdering van de vreemdeling, en wordt vermeld: "Onder 'document waardoor hun identiteit kan worden vastgesteld of geverifieerd' wordt elk officieel of niet officieel document verstaan waaruit de identiteit van de vreemdeling kan worden afgeleid, zoals een geboorteakte, rijbewijs, briefwisseling, uittreksels enzovoort."

⁶ Deze kunnen, op eigen verzoek of op verzoek van de minister of diens gemachtigde, worden begeleid door een of meer ambtenaren van de DVZ (nieuw art. 74/7 in fine, in ontwerp, van de wet van 1980).

van een vreemdeling (zelfs indien het de woonplaats van een derde betreft of indien daar andere personen verblijven);

- en een onderdeel betreffende de **inbeslagneming** van de identiteits- en/of verblijfsdocumenten van de betrokken vreemdeling.

4. De cumulatieve voorwaarden waarin het ontwerp voorziet, zijn de volgende:

1° er bestaan redelijke gronden om aan te nemen dat de vreemdeling een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt;

2° de vreemdeling maakt het voorwerp uit van een uitvoerbare maatregel tot teruggrijping, verwijdering of overdracht;

3° de vreemdeling werkt niet mee aan de uitvoering van deze maatregel tot teruggrijping, verwijdering of overdracht;

4° de vreemdeling verblijft in een niet voor het publiek toegankelijke plaats waarbij er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat hij zich hier bevindt;

5° de machtiging is noodzakelijk om de maatregel tot teruggrijping, verwijdering of overdracht te kunnen uitvoeren, en geen andere, minder ingrijpende maatregel doeltreffend kan worden toegepast.

5. Opgemerkt zij dat deze voorwaarden betrekking hebben op de uitvoering van de maatregel door een OGP en niet op het indienen van het verzoekschrift door de DVZ (en zeker niet op verwerkingen van persoonsgegevens die nodig zijn voor de uitvoering van deze maatregel).

6. Wat betreft de persoonsgegevens die kunnen worden verwerkt, bepaalt⁷ het ontwerp dat het verzoekschrift dat de DVZ aan de onderzoeksrechter richt, "minstens" de volgende gegevens moet bevatten:

1° de identiteit van de vreemdeling of vreemdelingen [waarop de machtigingsaanvraag voor een woonstbetreding betrekking heeft]⁸;

2° het adres van de verblijfplaats⁹ waarvoor de machtiging tot woonstbetreding wordt gevraagd;

3° de wettelijke basis op grond waarvan de onderzoeksrechter wordt geadieerd;

4° alle documenten en inlichtingen waaruit blijkt dat de [hieronder genoemde] toepassingsvoorwaarden] zijn vervuld¹⁰ (dat wil zeggen een kopie van de verwijderingsbeslissing, de

⁷ Nieuw art. 74/7/1, § 2, tweede lid, in ontwerp, van de wet van 1980.

⁸ In het commentaar bij artikel 5 staat: "waarover de DVZ op dat ogenblik beschikt (naam, voornaam, geboortedatum, nationaliteit, ...)".

⁹ In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat het gaat om elke niet voor het publiek toegankelijke plaats waar de vreemdeling effectief verblijft (tijdelijk of permanent).

¹⁰ In het commentaar bij artikel 5 staat: "[...] zoals een kopie van de betekening van de verwijderingsbeslissing, oproepingsbrieven van de gemeente waar door de vreemdeling geen gevolg aan gegeven werd en overige documenten die betrekking hebben op de opvolging van de verwijderingsbeslissing."

oproepingsbrieven van de gemeente waar door de vreemdeling geen gevolg aan gegeven werd en overige documenten die betrekking hebben op de opvolging van de verwijderingsbeslissing, maar ook de informatie op basis waarvan DVZ kan oordelen dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid;

5° de identiteit van de derden die verblijven op het adres waarvoor de machtiging tot woonstbetreding wordt gevraagd.

7. Het ontwerp betreft dus een uitbreiding van de persoonsgegevens die door de DVZ kunnen worden verwerkt ("*minstens*" de verwerking van de identiteit van de personen die samenwonen met of onderdak bieden aan de vreemdeling op wie de maatregel betrekking heeft¹¹) en de verstrekking van persoonsgegevens aan de ontvangers, namelijk de onderzoeksmagistraat en de politiediensten.
8. In het ontwerp wordt in een **specifieke waarborg voor minderjarigen** voorzien. Indien er minderjarigen verblijven op het adres waarvoor een machtiging tot woonstbetreding wordt gevraagd, "*gaat de rechter bij het nemen van de beslissing na of deze machtiging proportioneel is ten aanzien van hun belangen*". In het commentaar bij artikel 5 staat: "*Met name zal de rechter nagaan of de aangevoerde elementen een woonstbetreding rechtvaardigen die een inmenging inhoudt op het recht op privéleven van de aanwezige minderjarigen.*"
9. In het kader van het "**onderdeel uitvoering**" van de maatregel is bepaald dat de identiteit van de vreemdeling bij wie de huiszoeking plaatsvindt, wordt gecontroleerd, dat er een proces-verbaal wordt opgesteld en dat de identiteit van de betrokken vreemdeling in dit proces-verbaal wordt vermeld.
10. Ook is bepaald dat de vreemdeling bij wie de woonstbetreding plaatsvindt, een kopie ontvangt van de door de onderzoeksrechter ondertekende machtiging tot woonstbetreding, alsmede het proces-verbaal dat tijdens de uitvoering van de woonstbetreding is opgesteld. Derden daarentegen, zelfs indien zij in dezelfde verblijfplaats als de vreemdeling wonen, ontvangen geen kopie van de machtiging noch van het proces-verbaal.
11. In het commentaar bij artikel 5, § 2, wordt gepreciseerd dat "*het doel van de woonstbetreding alsook het adres van de verblijfplaats van de vreemdeling moeten vermeld worden in de machtiging*", maar dit staat niet in het ontwerp.
12. In de toelichting bij artikel 5, § 3, staat: "*De politieambtenaren en de ambtenaar van DVZ die hen eventueel vergezelt, schrijven in het proces-verbaal de identiteit op van de personen die zich op de*

¹¹ Opgemerkt zij dat in het commentaar bij deze bepaling ook wordt verwezen naar het vastleggen van de identiteit van de personen die ter plaatse aanwezig zijn.

*verblijfplaats van de vreemdeling bevinden.*¹² Dit staat echter in geen enkele bepaling van het ontwerp.

13. Wat het "**onderdeel beslaglegging**" betreft, wordt in het commentaar bij artikel 5 verduidelijkt dat de ambtenaren van de DVZ de verblijfplaats van de vreemdeling mogen betreden en de (identiteits- en verblijfs)documenten mogen meenemen die door de politieambtenaren zijn aangetroffen. In dat geval moet in het proces-verbaal worden vermeld welke documenten worden meegenomen¹³. De bevoegdheid om **huiszoekingen** uit te voeren is daarentegen uitsluitend voorbehouden aan politieambtenaren.

14. De afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft op 20 augustus 2020 advies 78.049/2/V over het voorgelegde ontwerp uitgebracht. Dit bijzonder kritische advies herinnert er allereerst aan dat het noodzakelijk is het advies van de Autoriteit en het Controleorgaan op de politionele informatie in te winnen, met name met betrekking tot artikel 5 van het ontwerp. Ook wordt gezegd: *"Gelet op de ernstige inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en in het recht op eerbiediging van de onschendbaarheid van de woning die daarmee samenhangt, moeten bij woonstbetredingen verscheidene waarborgen in acht genomen worden. (...) Het is des te meer nodig om die waarborgen in acht te nemen daar het hoofddoel van de bij het voorontwerp geregelde "woonstbetreding" erin bestaat de vreemdeling administratief te kunnen aanhouden op zijn verblijfplaats."*

15. Het Federaal Migratiecentrum heeft op 11 juli 2025 eveneens een [advies](#) uitgebracht over het ontwerp. In dit advies wordt eveneens gewezen op de **ernstige inmenging** van de maatregel in het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven, alsmede in het beginsel van de onschendbaarheid van de woning. Het is bovendien van mening dat de maatregel alleen kan worden gerechtvaardigd als deze beperkt blijft tot gevallen waarin het gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid voldoende ernstig en actueel is. Ten slotte is het van mening dat de voorziene **procedurele waarborgen onvoldoende** zijn. De algemeen gedelegeerde voor de rechten van het kind heeft op 29 augustus 2025 eveneens een [advies](#) uitgebracht over het ontwerp. Het Controleorgaan op de politionele informatie heeft op 8 januari 2025 advies nr. 250019 uitgebracht.

¹² Deze maatregel verschilt van de maatregel die tot doel heeft de specifieke waarborg voor minderjarigen ten uitvoer te leggen en die erin bestaat in het Rijksregister na te gaan of er minderjarigen wonen op de betrokken plaatsen. Het gaat hier integendeel om het verplicht stellen van het verzamelen, registreren en doorgeven aan de DVZ van de gegevens van personen die op het moment van de uitvoering van de maatregel louter ter plaatse aanwezig zijn.

¹³ Nieuw art. 74/7/1, § 4, in ontwerp.

16. Het voorgelegde ontwerp is overigens vergelijkbaar met een wetsontwerp dat al in 2017¹⁴ was ingediend (en met wetsvoorstellen uit 2019¹⁵ en 2023¹⁶), maar dat uiteindelijk werd ingetrokken na felle kritiek van onderzoeksrechters¹⁷, vooraanstaande rechtsgeleerden¹⁸ en het maatschappelijk middenveld¹⁹.
17. Voor zover nodig wijst de Autoriteit erop dat, zelfs wanneer dit niet uitdrukkelijk in het onderhavige advies wordt vermeld, ervan moet worden uitgegaan dat de opmerkingen van de Autoriteit uitsluitend betrekking hebben op verwerkingen van persoonsgegevens waarbij andere diensten betrokken zijn dan die welke onder de bevoegdheid van het COC vallen, namelijk de Dienst Vreemdelingenzaken en de onderzoeksrechters.

II. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP

II.1 Beginselen van voorspelbaarheid, legaliteit en juistheid

18. Overeenkomstig artikel 6.3 van de AVG, gelezen in het licht van overweging 41²⁰ van de AVG, moet de verwerking van persoonsgegevens, die noodzakelijk is om te voldoen aan een wettelijke verplichting²¹ en/of voor de uitoefening van een taak van algemeen belang of een taak in het kader van de

¹⁴ Wetsvoorstel van 7 december 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 [...] teneinde de uitvoering van verwijderingsmaatregelen te waarborgen, waarover de Raad van State op 14 juni 2017 advies 61.543/4 had uitgebracht (Parl. St. Kamer, 2017, nr. 54–2798/001).

¹⁵ Wetsvoorstel van 9 juli 2019 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de uitvoering van verwijderingsmaatregelen te waarborgen (Parl. St. Kamer, 2019, nr. 55-0066/001), waarover de Raad van State op 16 november 2020 advies 66.144/4 had uitgebracht (Parl. St. Kamer, 2019, nr. 55-0066/002, blz. 3-10).

¹⁶ Wetsvoorstel van 25 oktober 2023 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de uitvoering van verwijderingsmaatregelen te waarborgen (Parl. St. Kamer, 2023, nr. 55 3655/001).

¹⁷ <https://www.lalibre.be/belgique/politique-belge/2018/01/22/loi-sur-les-visites-domiciliaires-les-juges-d-instruction-refusent-de-devenir-le-bras-arme-de-loffice-des-etrangers-OI72NQAB4JEYZD4TQLW2O3ZVPE/>, *La Libre Belgique* van 22 januari 2018.

¹⁸ Ch. MACQ & L. TEPER, Visites domiciliaires : Le juge d’instruction bientôt au service de l’Office des étrangers ?, *Revue du droit des étrangers*, 2017, n° 195 ; Ch. MACQ, Visites domiciliaires : une résurrection condamnée par le Conseil d’État : suite et fin de cette saga ?, *Edito Newsletter ADDE*, 2020 ; F. BOUHON, E. BREMS, M. EL BERHOUMI, M. LYS, J. PIERET, P. POPELIER, C. ROMAINVILLE & J. VRIELINK, Woonstbetredingen en de fabel van de kikker, *De Standaard* van 30 januari 2018.

¹⁹ Zie met name « Visites domiciliaires : une étape de plus dans la criminalisation des sans-papiers », *Le Vif l’express* van 12 december 2017 ; « Sans-papiers : la solidarité criminalisée ? », *Alter-échos* van 20 december 2017 ; « La plateforme citoyenne ne désarme pas : “Ne votez pas cette loi qui vise à intimider les citoyens solidaires” », *La Libre Belgique* van 22 januari 2018 ; « Constitutionnellement, des agents dans un domicile, cela doit être l’exception absolue », *Le Soir* van 23 januari 2018 ; « Visites domiciliaires, un rappel des fondamentaux libéraux », *L’Écho* van 1 februari 2018 ; « Visites domiciliaires : 49 communes se prononceront cette semaine en Wallonie et à Bruxelles », *La Libre Belgique* van 26 februari 2018.

²⁰ “41: Wanneer in deze verordening naar een rechtsgrond of een wetgevingsmaatregel wordt verwezen, vereist dit niet noodzakelijkerwijs dat een door een parlement vastgestelde wetgevingshandeling nodig is, onverminderd de vereisten overeenkomstig de grondwettelijke orde van de lidstaat in kwestie. Deze rechtsgrond of wetgevingsmaatregel moet evenwel duidelijk en nauwkeurig zijn, en de toepassing daarvan moet voorspelbaar zijn voor degenen op wie deze van toepassing is, zoals vereist door de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie („Hof van Justitie”) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens”.

²¹ Artikel 6.1.c) van de AVG.

uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen²², worden geregeld door duidelijke en nauwkeurige regelgeving, waarvan de toepassing voor de betrokkenen voorspelbaar moet zijn. Bovendien is het volgens artikel 22 van de Grondwet noodzakelijk dat de "essentiële elementen" van de gegevensverwerking door middel van een formele wettelijke norm worden vastgesteld.

II.1.1 Inmenging veroorzaakt door de voorgestelde gegevensverwerkingen

19. Wat de mate van inmenging betreft, merkt de Autoriteit – net als de Raad van State – op dat het ontwerp een **aanzienlijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen** inhoudt, en wel om de volgende redenen:

- de verwerking kan betrekking hebben op "*gevoelige gegevens*" in de zin van artikel 10 van de AVG (maar ook in de zin van artikel 9 van de AVG, aangezien de verwerking van de gegevens van de personen die bij de uitvoering van de maatregel ter plaatse aanwezig zijn, informatie kan opleveren over de religieuze overtuigingen, het ras of de etnische afkomst, de seksuele gerichtheid, enz. van deze personen);
- de verwerking van persoonsgegevens gebeurt voor controle - en/of bewakingsdoeleinden;
- de verwerking van persoonsgegevens omvat het kruisen of combineren van verschillende informatie over bepaalde betrokkenen, afkomstig uit twee (of meer) gegevensverwerkingen die oorspronkelijk voor andere doeleinden en/of door verschillende verwerkingsverantwoordelijken zijn uitgevoerd, op een wijze die de redelijke verwachtingen van de betrokkene te boven gaat;
- de voorgenomen verwerkingen van persoonsgegevens kunnen betrekking hebben op kwetsbare personen²³ (in het bijzonder minderjarigen, migranten, personen met psychische stoornissen, ...); en
- de omstandigheden van de voorgenomen verwerking van persoonsgegevens (het eenzijdige karakter van het verzoekschrift, het feit dat er geen kopieën aan derden worden verstrekt, enz.) bemoeilijken de uitoefening van rechten door de betrokkenen.

20. Bijgevolg, krachtens artikel 22 van de Grondwet, moeten de "essentiële elementen" van de gegevensverwerking **met betrekking tot (i) de gegevens die zijn opgeslagen in de databanken van de**

²² Artikel 6.1.e) van de AVG.

²³ Er is sprake van kwetsbare personen wanneer er een bestaan is van een "(...) *verhoogde machtsongelijkheid tussen de betrokkenen en de verwerkingsverantwoordelijke, wat betekent dat de eersten mogelijk niet in staat zijn om toestemming te geven, zich gemakkelijk te verzetten tegen de verwerking van hun gegevens of hun rechten uit te oefenen*" (vrij vertaald) (S. Wattier en M. Nihoul, « Chapitre 1 - La protection de la personne en situation de vulnérabilité par le droit des libertés publiques dans l'environnement numérique » in H. Jacquemin en M. Nihoul (dir.), *Vulnérabilités et droits dans l'environnement numérique*, Brussel, Larcier, 2018, blz. 14 e.v.).

DVZ en in de databanken van de rechterlijke macht die door onderzoeksmagistraten worden gebruikt EN (ii) de gegevens die aan de politiediensten worden verstrekt, zowel vóór als na de woonstbetreding, worden vastgelegd in een norm van wettelijke rangorde. Deze elementen zijn: (het)(de) precieze en concrete doeleinde(n)²⁴, waarvan bij lezing reeds kan worden afgeleid welke gegevensverwerkingsverrichtingen zullen worden ingevoerd voor de verwezenlijking ervan, de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke(n), de (categorieën van) gegevens die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van (dit) (deze) doeleinde(n), de bewaartermijn van de gegevens²⁵, de (categorieën van) betrokkenen van wie de gegevens zullen worden verwerkt, de ontvangers of (categorieën van) ontvangers aan wie de gegevens worden meegedeeld²⁶ en de omstandigheden waarin ze zullen worden meegedeeld, evenals de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot en met 22, en 34 van de AVG.

21. De Autoriteit stelt echter vast dat noch het ontwerp, noch de wet van 1980 een omschrijving van deze essentiële elementen bevat. Zoals hieronder nader zal worden toegelicht, kan een klein deel van deze elementen worden afgeleid uit de taken van de DVZ en uit de ministeriële machtiging voor toegang tot de gegevens van het Rijksregister die aan de DVZ²⁷ is verleend, maar dit volstaat niet om te voldoen aan het legaliteitsbeginsel. De DVZ kan deze situatie niet negeren, aangezien er in 2022 een voorontwerp van wet inzake de verwerking van persoonsgegevens door de Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken is opgesteld en ter advies aan de Autoriteit is voorgelegd. Hoewel het voorontwerp nog voor verbetering vatbaar is, zou de inwerkingtreding ervan – mits enkele aanpassingen – het aantal opmerkingen in dit advies zeker aanzienlijk hebben verminderd. De afgevaardigde ambtenaar heeft echter aangegeven dat dit voorontwerp niet vóór juni 2026 in werking zal treden.
22. De Autoriteit wijst er nu al op dat, **zolang de essentiële elementen met betrekking tot deze gegevensverwerkingen niet uitdrukkelijk zijn opgenomen, noch in het voorgelegde ontwerp, noch in een geldende wettelijke norm, deze verwerkingen van persoonsgegevens** (en met name de mededeling van gegevens aan onderzoeksmagistraten voor andere dan gerechtelijke doeleinden) **als onrechtmatig moeten worden beschouwd**.

II.1.2 Bronnen van verzamelde persoonsgegevens

²⁴ Zie ook artikel 6.3 van de AVG.

²⁵ Het Grondwettelijk Hof heeft erkend dat "[...] de wetgever de vereisten inzake de bewaring van persoonsgegevens en de duur van die bewaring op een algemene wijze [vermocht] te regelen", arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018, punt B.23.

²⁶ Zie bijvoorbeeld Grondwettelijk Hof, arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018, punt B.18, en Grondwettelijk Hof, arrest nr. 44/2015 van 23 april 2015, punt B.36.1 e.v.

²⁷ Machtiging nr [018-2021](#) van 19 maart 2021.

23. De DVZ heeft uiteraard het recht om de adequate, relevante en niet-buitensporige gegevens uit het administratieve dossier van de betrokken vreemdeling te hergebruiken voor de uitvoering van zijn taken op het gebied van "verwijdering". Zo kan (en moet) hij bijvoorbeeld nagaan of er een regularisatieprocedure is ingeleid die een opschorting van de verwijdering rechtvaardigt.
24. Dit betekent echter niet dat de DVZ gerechtigd is om een administratief dossier aan te leggen over Belgische burgers (zelfs als zij gedomicilieerd zijn in de woning waar de betrokken vreemdeling geacht wordt te verblijven), noch dat hij de gegevens uit het administratieve dossier van een Belgische burger die vroeger vreemdeling was, mag hergebruiken. Er moeten technische (toegangsbeperking, logging, enz.) en organisatorische maatregelen (toegangsbeleid, opleidingen, afschrikkende sancties bij ongeoorloofde toegang, enz.) worden voorzien en gecontroleerd om te voorkomen dat dit soort onrechtmatige verwerkingen plaatsvinden.
25. In het kader van de uitoefening van zijn wettelijke taken is de DVZ bovendien bevoegd om toegang te krijgen tot de gegevens van Belgen en vreemdelingen die zijn opgenomen in het Rijksregister van de natuurlijke personen (hierna "RR")²⁸. Het onderhavige ontwerp heeft tot doel de verwerkingsdoeleinden van deze gegevens uit te breiden tot woonstbetredingen. De Autoriteit neemt hiervan kennis, maar is van mening dat het wenselijk zou zijn dat de persoonsgegevens **met betrekking tot derden**, die worden verwerkt ter voorbereiding van de maatregel (en ter uitvoering van de waarborg ten aanzien van minderjarigen), **uitsluitend worden verwerkt op verzoek en onder de verantwoordelijkheid van de onderzoeksmagistraat**²⁹ (en niet door de administratie van de DVZ, en zeker niet door de minister die bevoegd is voor Asiel en Migratie) en dat specifieke waarborgen (zoals een kortere maximale bewaartermijn) van toepassing zijn op de verwerking van deze gegevens. Dit zou immers het voordeel hebben dat deze verwerkingen worden beperkt tot gevallen waarin de magistraat van mening is dat er daadwerkelijk reden is voor een woonstbetreding, en dat de bewaring van deze gegevens alleen is toegestaan in het dossier van de magistraat zelf en niet in een administratief dossier waarvoor de DVZ als verwerkingsverantwoordelijke optreedt. Het ontwerp moet dan ook in die zin worden aangepast.
26. Een van de voorwaarden voor het uitvoeren van een woonstbetreding is dat *"de vreemdeling verblijft in een niet voor het publiek toegankelijke plaats waarbij er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat hij zich daar bevindt"*. Met het oog op de leesbaarheid stelt de Autoriteit eerst en vooral voor om de voorwaarde inzake verblijfplaats en de voorwaarde inzake aanwezigheid te splitsen. Wat betreft het verkrijgen van informatie over de **aanwezigheid van de betrokken vreemdeling**, wordt in het com-

²⁸ Voor de wettelijke basis voor deze machtiging, zie punt 2.5.1 van machtiging nr. [018-2021](#) van 19 maart 2021.

²⁹ De Autoriteit verduidelijkt dat zij met "onder de verantwoordelijkheid van de magistraat" de rechterlijke macht bedoelt en niet de politiediensten.

mentaar bij het betreffende artikel in dit verband gesproken van "eerdere adrescontroles". De afgevaardigde ambtenaar heeft in dit verband verduidelijkt dat de informatie over de aanwezigheid of afwezigheid van de betrokken vreemdeling op de verschillende adressen waar hij geacht wordt te verblijven, door de politiediensten aan de DVZ wordt doorgegeven.

27. Concreet betekent dit dat de politie zich naar deze verschillende adressen begeeft en dat, indien de betrokken vreemdeling weigert vrijwillig toegang tot zijn woning te verlenen, een woonstbetreding wordt aangevraagd. De Autoriteit neemt hiervan akte en is van mening dat deze toelichting in het commentaar bij het betreffende artikel moet worden opgenomen.
28. De Autoriteit is ingenomen met het feit dat de afgevaardigde ambtenaar aangeeft dat de wetgever niet voor ogen heeft dat [de politie/de DVZ] toegang krijgt tot de **Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid** (hierna "KSZ") (die bijvoorbeeld gegevens bevat die zijn gegenereerd bij zorgverlening in het kader van dringende medische hulp) om de gebruikelijke verblijfplaats van de vreemdeling te identificeren. De Autoriteit wijst erop dat het een goede praktijk is om in een ontwerp expliciet te vermelden welke gegevensverwerkingen in geen geval door bepaalde verwerkingsverantwoordelijken mogen worden uitgevoerd, aangezien deze een misbruik van het doel kunnen vormen³⁰. Het ontwerp moet dus worden aangevuld om te verduidelijken dat de persoonsgegevens in de KSZ in geen geval door de DVZ of de politiediensten mogen worden geraadpleegd voor de in het ontwerp genoemde doeleinden.

II.1.3 Logging van de toegang tot gegevens

29. Zoals hierboven reeds kort is vermeld, is de Autoriteit van mening dat de gegevensverwerkingen die zowel in de databanken van de DVZ als in die van de onderzoeksmagistraten plaatsvinden, onderworpen moeten zijn aan een **wettelijke verplichting tot logging**. Een dergelijke wettelijke bepaling moet de verwerkingen opsommen (met inbegrip van waar, wanneer en door wie de persoonsgegevens zijn verzameld³¹ en geregistreerd) die moeten worden gelogd.
30. Over dit punt aangesproken, verklaarde de afgevaardigde ambtenaar dat er, in tegenstelling tot wat momenteel wettelijk verplicht is voor gegevens uit het Rijksregister, op dit moment geen verplichting tot logging geldt voor de verwerking van gegevens in de databanken van de DVZ³². De Autoriteit vindt

³⁰ Evenals een omzeiling van het beroepsgeheim, met als gevolg dat alle gegevensverwerkingen die in strijd met dit geheim plaatsvinden, noodzakelijkerwijs onrechtmatig zijn.

³¹ De effectiviteit van het beginsel van nauwkeurigheid van gegevens hangt echter in grote mate af van de mogelijkheid om de naleving van de regels voor gegevensbescherming te controleren zodra de gegevens worden verzameld (en op de plaats waar ze worden verzameld).

³² *Voor opzoeken in het administratieve DVZ-dossier zelf: zal horizontaal voorzien (...) (momenteel nog niet mogelijk met "evibel").*

echter dat dit een onmisbare veiligheidsmaatregel is. **De Autoriteit is van mening dat, zolang er geen wettelijke verplichting tot deze logging bestaat en deze technisch niet is geïmplementeerd, de persoonsgegevens van personen die niet onder de maatregel vallen** (voornamelijk personen die de betrokken vreemdelingen huisvesten en personen die woonachtig zijn of aanwezig zijn op het adres van de woonstbetreding) **in geen geval mogen worden geregistreerd in de databanken waarvan de DVZ de verwerkingsverantwoordelijke is, geraadpleegd of aan derden meegedeeld.**

31. De Autoriteit is voorts van mening dat, met het oog op de effectieve toepassing van het beginsel van gegevensjuistheid, de modaliteiten (met inbegrip van de frequentie) van de **controle van de logbestanden** moeten worden vastgelegd in de wet van 1980 (of in een regelgevende norm, voor zover een bepaling van de wet van 1980 de Koning machtigt om deze modaliteiten vast te stellen), alsook in de normen die het kader vormen voor de databanken die door de onderzoeksmagistraten worden gebruikt.

II.2 Doeleinden van de gegevensverwerkingen

32. Krachtens artikel 5.1.b) van de AVG en de artikelen 28, 2°, en 75, 2°, van de WVG is een verwerking van persoonsgegevens enkel toegestaan voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden. Ook moet, overeenkomstig artikel 6.3 van de AVG, gelezen in het licht van overweging 41 van de AVG en artikel 22 van de Grondwet, het doel op voldoende uitdrukkelijke en nauwkeurige wijze worden geformuleerd, zodat de betrokkenen weten en begrijpen wat de precieze redenen zijn voor het verwerken van hun persoonsgegevens. Bij het lezen van dit doel moeten zij kunnen opmaken welke gegevensverwerkingen nodig zijn om dat doel te bereiken.
33. Bij de indiening van de adviesaanvraag heeft de afgevaardigde ambtenaar aangegeven dat in de artikelen 4 en 5 van het ontwerp de doeleinden van de voorgenomen gegevensverwerkingen worden omschreven. De Autoriteit stelt echter vast dat deze bepalingen de voorwaarden en modaliteiten van woonstbetredingen, huiszoekingen en arrestaties zoals bedoeld in het ontwerp, nader omschrijven, maar niet de doeleinden waarvoor persoonsgegevens door de DVZ kunnen worden verwerkt.
34. De Autoriteit is van mening dat uit een gezamenlijke lezing van de bepalingen in ontwerp en de wet van 1980 waarin deze bepalingen zullen worden opgenomen, met een aanvaardbare mate van zekerheid kan worden afgeleid dat het **algemene doel** is de uitvoering en de opvolging van de procedures voor terugdrijving, verwijdering en overdracht van vreemdelingen te waarborgen, alsmede de specifieke doeleinden met betrekking tot de voorbereiding, de organisatie, de uitvoering en de opvolging van onvrijwillige vertrekken in samenwerking met de bevoegde autoriteiten, instanties, organen en organisaties.

35. Naar aanleiding van een vraag hierover, verklaarde de afgevaardigde ambtenaar echter dat niet kon worden uitgesloten dat persoonsgegevens (af en toe) zouden worden verwerkt voor "*andere legitieme doeleinden*" zoals opgesomd in artikel 10 van het voorontwerp van wet betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Algemene Directie Vreemdelingenzaken van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken³³. Dit voorontwerp is echter nooit aangenomen. Met andere woorden, uit de verstrekte aanvullende informatie blijkt dat persoonsgegevens **kunnen worden verwerkt voor doeleinden die niet zijn vastgesteld, en dus ook niet uitdrukkelijk omschreven zijn**, en die duidelijk niet kunnen worden beschouwd als "*bepaald, hoewel impliciet*", aangezien zij alleen voorkomen in een voorontwerp van wet dat nooit is aangenomen.
36. De Autoriteit is van mening dat, wanneer – zoals in dit geval – de voorgenomen gegevensverwerking een zeer ernstige inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen met zich meebrengt, het niet aanvaardbaar mag worden geacht dat het loutere feit dat deze doeleinden kunnen worden afgeleid, voldoende is. Het is immers aan de hand van deze doeleinden dat wordt bepaald of een gegevensverwerking al dan niet rechtmatig is. Bijgevolg moeten **alle beoogde doeleinden van de gegevensverwerking uitdrukkelijk worden vermeld in een norm van wettelijke rangorde** (hetzij in het ontwerp, hetzij door de goedkeuring van een specifieke wet inzake de verwerking van persoonsgegevens door de DVZ) **VOOR de aanvang van deze verwerkingen**, en moet de noodzaak en evenredigheid ervan naar behoren worden aangetoond. Het ontwerp moet op dit punt dus worden herzien.
37. Een correct geformuleerde bepaling zou een onderscheid moeten maken tussen de doeleinden die van toepassing zijn op de gegevens die worden verwerkt (1) in het kader van de **voorbereidings**fase van het verzoekschrift dat door de DVZ aan de onderzoeksrechter wordt toegezonden, en die welke van toepassing zijn op de gegevensverwerkingen die kunnen plaatsvinden (2) **tijdens en na de uitvoering** van de woonstbetreding (met name de uitvoering van de overnameovereenkomsten tussen België en/of het verkrijgen van de vereiste reisdocumenten). Een dergelijke bepaling zou ook een onderscheid moeten maken tussen de doeleinden die **van toepassing zijn op de verschillende gegevensverwerkingen** die kunnen worden uitgevoerd (het verzamelen, registreren, raadplegen of meedelen van deze gegevens), en tussen de **verschillende betrokkenen** (de vreemdeling(en) op wie de machtigingsaanvraag voor een woonstbetreding betrekking heeft en de andere personen die verblijven, woonachtig zijn of aanwezig zijn op het adres van de plaats waarop de woonstbetreding betrekking heeft). Deze bepaling moet ook de aandacht vestigen op de **zeer grote risico's van misbruik voor andere doeleinden wanneer persoonsgegevens worden geregistreerd van derden die woonachtig zijn op de plaats van het bezoek** (waarbij niet uitgesloten is dat het gaat om een geestelijke die bereid is onderdak te bieden aan een parochiaan die op het moment van het indienen

³³ En met name de identificatie van de betrokkenen (zoals opgesomd in artikel 9 van het voorontwerp van wet dat niet is aangenomen).

van zijn aanvraag geen plaats heeft kunnen vinden in een Fedasil-centrum³⁴), en voorschrijven dat er **technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat de identiteit van een persoon in verband kan worden gebracht met de huisvesting van een vreemdeling.**

38. Nog steeds met betrekking tot derden die hun domicilie hebben op de plaats van het bezoek: op de vraag of de enige doeleinden waarvoor de persoonsgegevens van deze personen kunnen worden verwerkt, de doeltreffendheid is van de specifieke procedure die geldt voor bezoeken aan plaatsen waar minderjarigen aanwezig kunnen zijn, en de mogelijkheid voor de daar gedomicilieerde personen om na het bezoek een aansprakelijkheidsvordering in te stellen, antwoordde de afgevaardigde ambtenaar ontkennend. Hij voegde eraan toe dat *"ook de andere doeleinden voor adresopzoeken in het rijksregister (vermeld in de beslissing [018-2021](#) hieronder) kunnen toegepast worden"*.
39. Verwijzen naar doeleinden die zijn vastgelegd in een ministeriële machtiging voor toegang tot de gegevens van het Rijksregister is echter discutabel. Met name omdat deze machtiging, zoals de naam al aangeeft, uitsluitend betrekking heeft op de toegang tot de gegevens van het Rijksregister en niet op de verwerking (en met name de registratie) van de persoonsgegevens van de personen tijdens het bezoek. Bovendien zijn de in deze machtiging opgesomde doeleinden zeer ruim³⁵ en niet-uitputtend geformuleerd (aangezien de opsomming eindigt met "enz. "), wat niet in overeenstemming is met de vereiste van voorspelbaarheid.
40. De Autoriteit is dan ook van mening dat de persoonsgegevens van deze personen uitsluitend mogen worden verwerkt om ervoor te zorgen dat de personen die er domicilie hebben na het bezoek een aansprakelijkheidsvordering kunnen instellen.
41. Bovendien moet het wetsontwerp voorzien³⁶ in **de verwijdering van deze gegevens zodra de termijn voor het instellen van een aansprakelijkheidsvordering is verstreken** (onder voorbehoud van de toepassing van bijzondere voorschriften, met name inzake archivering), en moet het uitdrukkelijk bepalen dat het overschrijden van de maximale bewaartermijn en de toegang tot deze gegevens door politie- of justitiële autoriteiten, na de maximale bewaartermijn, een strafbaar feit is dat gepaard gaat met afschrikkende strafrechtelijke sancties.
42. In ieder geval moet bij het herschrijven van het ontwerp (of bij de goedkeuring van een specifiek voorontwerp voor gegevensverwerking) worden **vermeden dat er gebruik wordt gemaakt van**

³⁴ Van wie niet kan worden verwacht dat hij op de hoogte blijft van de verblijfsstatus van de bij hem inwonende vreemdeling om te voorkomen dat zijn gegevens worden verwerkt in het geval van een woonstbetreding naar aanleiding van de afgifte van een bevel tot het verlaten van het grondgebied.

³⁵ Bijvoorbeeld om "de personen te identificeren", "het verblijf van de vreemdelingen op te volgen".

³⁶ In het kader van de hierboven genoemde organisatorische maatregel.

afzonderlijke lijsten van doeleinden, maar ook van (categorieën van) gegevens, categorieën van betrokkenen, derde ontvangers en bewaartermijnen, zonder deze elementen met elkaar te verbinden, waardoor de betrokkenen niet kunnen begrijpen welke gegevens over wie door wie, waarom en hoe lang zullen worden verwerkt³⁷. Zo moet er bijvoorbeeld voor worden gezorgd dat de combinatie van verschillende bepalingen niet zo kan worden uitgelegd dat de DVZ gegevens mag raadplegen over strafbare feiten van een Belgische onderdaan die woonachtig is op het adres waar de vreemdeling op wie de maatregel betrekking heeft, verblijft, om te bepalen of de Belgische onderdaan een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid³⁸.

43. De Autoriteit wijst er nogmaals³⁹ op dat het vaststellen van grenzen of het vermelden, in de memorie van toelichting, van de omstandigheden waarin een gegevensverwerking een doelafwending vormt, een goede praktijk is, met name wanneer – zoals in dit geval – de inmenging bijzonder groot is of de risico's op doelafwending hoog zijn.
44. De Autoriteit is bovendien van mening dat (in de wet van 1980 of in een specifieke wet betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Algemene Directie Vreemdelingenzaken van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken) moet worden opgenomen dat er **statistieken** zullen worden opgesteld **met het oog op de publicatie van een evaluatierapport** (met een in het ontwerp vast te stellen frequentie, die echter niet minder dan om de drie jaar mag zijn) over de doeltreffendheid van de genomen maatregelen ten opzichte van de doelstellingen in verband met de verwijdering van personen in een onregelmatige situatie die een bedreiging vormen voor de openbare orde.
45. De Autoriteit neemt deze gelegenheid te baat om erop te wijzen dat de productie van statistieken geen doel is in de zin van artikel 5.1.b) van de AVG (noch van de overeenkomstige bepalingen van de titels II en III van de WVG). In werkelijkheid betekent het produceren van statistieken het verwerken van gegevens voor een doel dat welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd moet zijn (in dit geval de evaluatie van de doeltreffendheid van de ingevoerde maatregelen).
46. De bovenstaande opmerkingen gelden mutatis mutandis voor de andere autoriteiten die deze gegevens kunnen verwerken, en met name voor de onderzoeksmagistraten.
47. De Autoriteit beveelt bovendien aan om het bestaan (en de essentiële elementen, waaronder het doel) van de databanken waarin de in het ontwerp bedoelde persoonsgegevens kunnen worden opgeslagen en geraadpleegd, wettelijk te verankeren (ook al zal de momenteel gebruikte databank worden vervangen door het "e-Migration"-systeem). Deze opmerking geldt zowel voor de door de DVZ beheerde

³⁷ Zoals in het bovengenoemde voorontwerp het geval was.

³⁸ Een dergelijk doel van raadpleging zou daarentegen wel aanvaardbaar kunnen zijn voor de politiediensten.

³⁹ Zie het hierboven genoemde voorbeeld van de raadpleging van de KSZ.

databanken als voor de databanken die door de onderzoeksmagistraten worden gebruikt en/of beheerd.

II.3. Het evenredigheidsbeginsel/het beginsel van minimale gegevensverwerking

48. De Autoriteit stelt vast dat de maatregel een inbreuk vormt op het recht op gegevensbescherming en bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen⁴⁰.
49. De Autoriteit betwist niet dat het waarborgen van de uitvoering en de opvolging van de procedures voor teruggrijping, verwijdering en overdracht van vreemdelingen een **gerechtvaardigd doel** is. Zij gaat hierna na of de in het ontwerp voorziene middelen werkelijk **noodzakelijk en evenredig** zijn om dit doel te bereiken. Immers: *"De bescherming van het grondrecht op eerbiediging van het privé-leven op het niveau van de Unie vereist, volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie, dat de uitzonderingen op de bescherming van de persoonsgegevens en de beperkingen ervan binnen de grenzen van het strikt noodzakelijke blijven⁴¹. Bij de beoordeling van de evenredigheid van maatregelen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, dient rekening te worden gehouden met, onder meer, het geautomatiseerde karakter ervan, de gebruikte technieken, de accuraatheid, de pertinentie en het al dan niet buitensporige karakter van de gegevens die worden verwerkt, het al dan niet voorhanden zijn van maatregelen die de duur van de bewaring van de gegevens beperken, het al dan niet voorhanden zijn van een systeem van onafhankelijk toezicht dat toelaat na te gaan of de bewaring van de gegevens nog langer is vereist, het al dan niet voorhanden zijn van afdoende controle-rechten en rechtsmiddelen voor de betrokkenen, het al dan niet voorhanden zijn van waarborgen ter voorkoming van stigmatisering van de personen van wie de gegevens worden verwerkt en het al dan niet voorhanden zijn van waarborgen ter voorkoming van foutief gebruik en misbruik van de verwerkte persoonsgegevens door de overheidsdiensten⁴²."⁴³*

⁴⁰ Maar ook wat betreft het recht op onschendbaarheid van de woning, waarover de Autoriteit zich in dit advies echter niet uitsprekt.

⁴¹ HvJ-EU, 16 december 2008, C-73/07, Satakunnan Markkinapörssi en Satamedia, punt 56; 8 april 2014, C-293/12 en C-594/12, Digital Rights Ireland e.a., punten 51 en 52; 6 oktober 2015, C-362/14, Schrems, punt 92; 21 december 2016, C-203/15 en C-698/15, Tele2 Sverige en Watson e.a., punten 96 en 103; 6 oktober 2020, C-511/18, C-512/18 en C-520/18, La Quadrature du Net e.a., punt 130.

⁴² Arrest nr. 108/2016, 14 juli 2016, B.12.2; arrest nr. 29/2018, 15 maart 2018, B.14.4; arrest nr. 27/2020, 20 februari 2020, B.8.3; EHRM, grote kamer, 4 mei 2000, Rotaru t. Roemenië, § 59; beslissing, 29 juni 2006, Weber en Saravia t. Duitsland, § 135; 28 april 2009, K.H. e.a. t. Slowakije, §§ 60-69; grote kamer, 4 december 2008, S. en Marper t. Verenigd Koninkrijk, §§ 101-103, 119, 122 en 124; 18 april 2013, M.K. t. Frankrijk, §§ 37 en 42-44; 18 september 2014, Brunet t. Frankrijk, §§ 35-37; 12 januari 2016, Szabó en Vissy t. Hongarije, § 68; HvJ, grote kamer, 8 april 2014, C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd en C-594/12, Kärntner Landesregierung e.a., punten 56-66.

⁴³ Arrest van 22 september 2022, B.22, pp. 57-58 (<https://nl.const-court.be/public/n/2022/2022-110n.pdf>); de Autoriteit voegt hieraan toe dat het Hof van Justitie in de zaak *Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA* heeft verduidelijkt dat de voorwaarde inzake de noodzakelijkheid moet worden onderzocht in samenhang met het in artikel 5.1.c) van de AVG neergelegde beginsel van minimale gegevensverwerking (*op. cit.*, § 48); zie ook HvJ-EU, 5 april 2022, *Commissioner of An Garda Síochána e.a.*, C-140/20, EU:C:2022:258, punt 52, en 11 december 2019, *Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA*, C-708/18, EU:C:2019:1064, punt 57.

50. Om de **noodzaak** van de maatregel aan te tonen, moet (op basis van zo objectief mogelijke criteria) in de memorie van toelichting van het ontwerp worden aangetoond dat de uitvoering van een administratieve woonstbetreding (met de impact op de privacy en alle daaruit voortvloeiende nieuwe gegevensverwerkingen) wel degelijk de problematiek van de verwijdering van de betrokken vreemdelingen in een onregelmatige situatie aanpakt, en dat het risico op willekeur⁴⁴ wordt beperkt door de invoering van wettelijke waarborgen. De Autoriteit stelt vast dat het ontwerp op dit moment niet aan die vereiste voldoet.

51. Bij de aanpassing van het ontwerp moet dus worden aangetoond:

- dat de moeilijkheden bij verwijdering niet het gevolg zijn van een vermindering van het aantal beschikbare plaatsen in de opvangcentra;
- de verwerking van persoonsgegevens de minst ingrijpende maatregel met betrekking tot het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer is (en dat andere maatregelen zijn overwogen of getest, maar ondoeltreffend zijn gebleken), en in het bijzonder dat de uitvoering van gerechtelijke maatregelen ontoereikend is;
- dat er doeltreffende waarborgen worden geboden om ervoor te zorgen dat de maatregel beperkt blijft tot duidelijk omschreven uitzonderlijke gevallen (die niet onderhevig zijn aan een willekeurige beoordeling door de overheid, met name wat betreft de bedreiging van de openbare orde).

II.3.1 Verband tussen het aantal beschikbare plaatsen in gesloten centra en de moeilijkheden bij verwijdering – definitie van de bedreiging voor de openbare orde

52. Wat betreft het verband tussen de beschikbare plaatsen en de moeilijkheden bij verwijdering, is de Autoriteit van mening dat **in de memorie van toelichting bij het ontwerp moet worden aangetoond dat de bedoelde gevallen niet hoofdzakelijk betrekking hebben op personen die in aanmerking komen voor opvang in een Fedasil-centrum, maar daar niet zijn ondergebracht** (waardoor zij gedwongen waren andere huisvesting te zoeken en bijgevolg aanspraak konden maken op de onschendbaarheid van de woning).

53. De afgevaardigde ambtenaar heeft overigens aangegeven dat de maatregel gericht is op slechts een beperkt aantal personen, aangezien deze alleen geldt voor personen die een gevaar vormen voor de openbare orde⁴⁵.

⁴⁴ Met name vanwege de vermelding in de memorie van toelichting dat het criterium inzake het gevaar voor de openbare orde per individueel geval moet worden beoordeeld door de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, of door zijn gemachtigde.

⁴⁵ *We verwachten slechts toepassing in enkele tientallen gevallen per jaar die allemaal vrij uniek zullen zijn (ten aanzien van een specifiek individu met gevaar voor openbare orde).*

54. De Autoriteit neemt hiervan kennis, maar stelt vast dat **de omschrijving van de betrokkenen (namelijk de personen die een gevaar vormen voor de openbare orde) onvoldoende nauwkeurig is**. Dit gebrek aan precisie lijkt overigens niet onopzettelijk te zijn, aangezien de afgevaardigde ambtenaar aangeeft dat de "*redelijke gronden om aan te nemen dat de vreemdeling een gevaar voor de openbare orde vormt*" een formulering is die veelvuldig in de wet van 1980 wordt gebruikt, maar die "*(opzettelijk)*" niet nader wordt toegelicht.
55. Voor zover het idee dat "*de bestrijding van illegale immigratie op zich al kan worden beschouwd als vallend onder het begrip 'openbare orde'*" (zie het antwoord van de afgevaardigde ambtenaar), volstrekt onevenredig is, **moet de definitie van "gevaar voor de openbare orde" in het ontwerp zodanig worden geformuleerd dat de evenredigheid van de maatregel kan worden aangetoond in het licht van het reële en ernstige gevaar dat deze situaties vormen**.
56. De afgevaardigde ambtenaar heeft in dit verband diverse aandachtspunten geformuleerd, die volgens de Autoriteit uitdrukkelijk in het ontwerp moeten worden opgenomen. Zo bijvoorbeeld wanneer hij aangeeft dat de basisregel zou kunnen luiden: "***het bestaan van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast***", in de zin van het [PPU](#)⁴⁶-arrest van het HvJ-EU, en eraan toevoegt dat de situatie van een vreemdeling die twee jaar eerder een administratieve sanctie kreeg (bijvoorbeeld omdat hij zonder geldig vervoersbewijs de bus nam), maar van wie de autoriteiten sindsdien niets meer hebben vernomen, niet zou voldoen aan het criterium van de openbare orde en dus niet aanleiding zou kunnen geven tot een woonstbetreding. Helaas doet het feit dat hij ook aangeeft dat het hier niet om een absolute regel gaat en dat het mogelijk is om af te wijken van de regel uit het PPU-arrest⁴⁷, ernstig afbreuk aan de voorstelbaarheid van deze definitie en aan de evenredigheid van de maatregel.
57. De Autoriteit is van mening dat, **aangezien het begrip "gevaar voor de openbare orde" niet duidelijk en restrictief is gedefinieerd, het ontwerp als onevenredig moet worden beschouwd**. Het ontwerp moet dus op dat punt worden herzien.

⁴⁶ C-601/15, punt 65.

⁴⁷ De afgevaardigde ambtenaar wees ook op het volgende: "*Zelfs de vraag of er in hoofde van de betrokkene zelf een concrete vrees moet bestaan dat hijzelf een (al dan niet ernstig) concreet misdrijf zal begaan, kan niet eenduidig bevestigend beantwoord worden. Er kan hierbij verwezen worden naar een hangende zaak bij het HvJ C-469/25 Henssen, waar volgende prejudiciële vraag gesteld wordt:*

"welke aspecten kunnen een rol spelen bij de invulling van het begrip 'bedreiging voor de openbare orde' uit artikel 24, eerste lid, aanhef en onder a, van de Verordening (EU) 2018/1861, gegeven de ruime beoordelingsmarge van de beslissingsautoriteit? Kan bij de invulling van dat begrip bijvoorbeeld een rol spelen of er al dan niet sprake is van een verdenking van een strafbaar feit, de vraag of grondrechten als de vrijheid van meningsuiting in het geding zijn, de maatschappelijke context waarbinnen de gedragingen plaatsvinden en de evenredigheid van een signalering in het SIS?""

II.3.2 Mogelijke alternatieve maatregelen (waaronder gerechtelijke)

58. De Autoriteit wijst erop dat, zodra de maatregel beperkt is tot duidelijk identificeerbare betrokkenen, moet worden aangetoond dat het doel van de verwijdering van personen die illegaal in het land verblijven en ten aanzien van wie er *"redelijke gronden bestaan om aan te nemen dat de vreemdeling een gevaar voor de openbare orde vormt"*, niet met andere (minder ingrijpende) maatregelen kan worden bereikt. Momenteel bevat het onderhavige ontwerp echter geen dergelijke onderbouwing.
59. Bij het herschrijven van het ontwerp moet allereerst worden aangegeven waarom het niet voldoende zou zijn dat personen die illegaal in het land verblijven en door wie er sprake is van een *"werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging, die een fundamenteel belang van de samenleving aantast"*, onderworpen worden aan toezicht op hun verblijfplaats⁴⁸, zodat zij buiten de woning waar zij verblijven kunnen worden onderschept of, in het geval van verdachten van strafbare feiten, gerechtelijk kunnen worden gearresteerd (eventueel voorafgegaan door een woonstbetreding met het oog op deze arrestatie), en bij hun vrijlating kunnen worden onderworpen aan verwijdering. Uit de verstrekte aanvullende informatie blijkt weliswaar dat zelfs minder ernstige feiten een gevaar voor de openbare orde⁴⁹ kunnen vormen, maar het door de afgevaardigde ambtenaar genoemde voorbeeld van winkeldiefstal is eveneens een strafbaar feit waarop een gevangenisstraf staat (die bij recidive wordt verzwaard).
60. Overigens moet worden opgemerkt dat **de maatregel niet kan worden gerechtvaardigd door de traagheid van de gerechtelijke autoriteiten. Het gebrek aan middelen voor overheidsinstanties kan immers in geen geval een legitieme grond vormen** om een inbreuk op de door het Handvest gewaarborgde grondrechten te rechtvaardigen⁵⁰.
61. De Autoriteit voegt hieraan toe dat aantonen dat er geen andere maatregelen bestaan die minder ingrijpend zijn voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, ook inhoudt dat **wordt bewezen dat de bedreiging voor de openbare orde niet zelf gecreëerd is**. De Autoriteit is van mening dat **in het ontwerp duidelijk moet worden vermeld dat gevallen van kleine criminaliteit⁵¹ die duidelijk zijn gepleegd om in de levensbehoeften te voorzien, in een periode waarin de betrokkene in aanmerking kwam voor materiële of financiële steun maar deze niet heeft ontvangen, in geen geval mogen worden aangevoerd om een bedreiging voor de openbare**

⁴⁸ Door de afgevaardigde ambtenaar aangehaald als voorbeeld van een *"ongewenste"* maatregel.

⁴⁹ *"Met name indien het om herhaaldelijk gepleegde feiten, en indien er bv weinig of geen sociale banden met BE zijn. Bv:*

- *Een persoon die illegaal BE is binnengekomen, hier een jaar illegaal verblijven [sic] heeft en in die tijd 10 PV's voor winkeldiefstal heeft gekregen: zoals mogelijk onder woonstbetreding kunnen vallen."*

⁵⁰ HvJ-EU, 1 augustus 2022, C-184/20, OT t. Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, § 89.

⁵¹ De afgevaardigde ambtenaar heeft namelijk aangegeven dat *"ook minder zware feiten kunnen leiden tot een gevaar voor OO, met name indien het om herhaaldelijk gepleegde feiten, en indien er bv weinig of geen sociale banden met BE zijn. Bv:*

Een persoon die illegaal BE is binnengekomen, hier een jaar illegaal verblijven [sic] heeft en in die tijd 10 PV's voor winkeldiefstal heeft gekregen: zoals mogelijk onder woonstbetreding kunnen vallen."

orde aan te tonen en het indienen van een verzoek om een woonstbetreding te rechtvaardigen.

II.3.3 Waarborgen die ervoor zorgen dat de maatregel beperkt blijft tot duidelijk omschreven uitzonderlijke gevallen

62. In artikel 5 van het ontwerp worden de voorwaarden opgesomd waaronder een OGP de verblijfplaats van de vreemdeling mag betreden⁵². Uit deze bepaling blijkt echter niet duidelijk welke persoonsgegevens kunnen worden verwerkt, door wie en waarom. Daarom moet het ontwerp grondig worden gewijzigd.
63. De Autoriteit wijst de aanvrager erop dat het bij het herschrijven van het ontwerp niet voldoende is om de voorwaarden van artikel 5 van toepassing te laten zijn op de verwerking van persoonsgegevens. Op grond van het beginsel van minimale gegevensverwerking mogen immers alleen relevante gegevens aan de onderzoeksmagistraat worden meegedeeld. Het zou in strijd zijn met dit beginsel om persoonsgegevens aan de onderzoeksmagistraat mee te delen "voor het geval" hij er gebruik van zou willen maken. Dit betekent dus in dat er duidelijke regels moeten worden vastgesteld en dat de administratie van de DVZ een **eerste controle moet uitvoeren** met betrekking tot de voorwaarden voor het indienen van een machtigingsaanvraag, voordat het verzoekschrift wordt ingediend. Bijgevolg is het, zoals hierboven⁵³ vermeld, van essentieel belang dat het ontwerp een **onderscheid maakt tussen de machtigingsaanvraag en de uitvoering van de maatregel**.
64. In antwoord op een vraag hierover verklaarde de afgevaardigde ambtenaar echter dat nooit volledig kon worden uitgesloten dat er een woonstbetreding zou worden aangevraagd voor een persoon ten aanzien van wie een maatregel van verwijdering onmogelijk ten uitvoer zou kunnen worden gelegd. Hij voegde eraan toe dat de factoren die worden aangevoerd om te rechtvaardigen dat de maatregel van verwijdering⁵⁴ niet kan worden uitgevoerd, van zeer tijdelijke aard zijn en de arrestatie van de betrokkene niet in de weg staan. De afgevaardigde ambtenaar wees er echter op dat, indien de nationaliteit van de vreemdeling bekend is, maar het beginsel van niet-terugdrijving een beslissing over

⁵² 1° er bestaan redelijke gronden om aan te nemen dat de vreemdeling een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt;

2° de vreemdeling maakt het voorwerp uit van een uitvoerbare maatregel tot terugdrijving, verwijdering of overdracht;

3° de vreemdeling werkt niet mee aan de uitvoering van deze maatregel tot terugdrijving, verwijdering of overdracht;

4° de vreemdeling verblijft in een niet voor het publiek toegankelijke plaats waarbij er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat hij zich hier bevindt;

5° de machtiging is noodzakelijk om de maatregel tot terugdrijving, verwijdering of overdracht te kunnen uitvoeren, en geen andere, minder ingrijpende maatregel doeltreffend kan worden toegepast.

⁵³ Over de doeleinden.

⁵⁴ De veiligheids- of gezondheidssituatie in het land van herkomst, het ontbreken van commerciële vluchten naar het land van herkomst of medische factoren.

verwijdering in de weg staat, er geen woonstbetreding kan plaatsvinden. Een woonstbetreding is daarentegen wel mogelijk (als de nationaliteit van de betrokkene niet met zekerheid bekend is) voor zover de betrokkene een bedreiging vormt voor de openbare orde. In dat geval zullen de belemmeringen voor de verwijdering doorgaans van tijdelijke aard zijn en zal de vreemdeling in een gesloten centrum worden vastgehouden in afwachting van de opheffing ervan.

65. De Autoriteit is ook hier van mening dat de inbreuk op de grondrechten ten behoeve van een onderzoek **gerechtvaardigd is in het kader van een gerechtelijk onderzoek**. Daarentegen is zij van mening dat bij een woonstbetreding de inmenging in de rechten en vrijheden van alle betrokkenen zo ingrijpend is dat deze niet mag worden toegestaan om na te gaan of aan de voorwaarden is voldaan, maar uitsluitend wanneer vaststaat dat aan alle voorwaarden is voldaan.
66. De Autoriteit is dan ook van mening dat het **onevenredig zou zijn als de DVZ een machtiging tot woonstbetreding zou vragen ten aanzien van een persoon waarvan niet zeker is of die aan alle voorwaarden voldoet** (waaronder de mogelijkheid van teruggrijving). In voorkomend geval zou dit betekenen dat de verwerking van deze gegevens door de onderzoeksmagistraat en de politiediensten noodzakelijkerwijs onrechtmatig zou zijn.

II.4 Categorieën van verwerkte persoonsgegevens

67. De categorieën van gegevens die door elk van de verwerkingsverantwoordelijken (DVZ, onderzoeksmagistraten en politiediensten) kunnen worden verwerkt, komen noch in het ontwerp, noch in de wet van 1980 voor. Hierover aangesproken, verklaarde de afgevaardigde ambtenaar dat het mogelijk was dat het volledige administratieve dossier van de betrokken vreemdeling aan de onderzoeksmagistraat zou worden meegedeeld. De afgevaardigde ambtenaar voegde eraan toe dat de kenmerken van de woning en de samenstelling van het huishouden eveneens in het verzoekschrift en/of in het proces-verbaal kunnen worden vermeld.
68. Ten eerste is de Autoriteit van mening dat de categorieën van persoonsgegevens die in het administratieve dossier zijn opgenomen en die in het kader van een aanvraag voor een woonstbetreding aan een onderzoeksmagistraat kunnen worden meegedeeld, uitdrukkelijk in het ontwerp moeten worden vermeld. Bovendien moet in het commentaar bij het betreffende artikel worden aangetoond dat de mededeling van deze gegevens noodzakelijk en evenredig is. Het ontwerp moet dus in die zin worden herzien.

69. Zoals hierboven vermeld, werd er in het kader van de werkzaamheden rond het voorontwerp van wet inzake de verwerking van persoonsgegevens een (onvolmaakte) poging ondernomen door de Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken van de FOD Binnenlandse Zaken⁵⁵, waarover de Autoriteit advies 166/2022 heeft uitgebracht. Dit voorontwerp is echter nooit aangenomen. Hierover onderzocht, gaf de afgevaardigde ambtenaar aan dat het de bedoeling was dat het voorontwerp tegelijk met het Migratiepact in werking zou treden, namelijk in juni 2026. De Autoriteit is van mening dat, **indien de inwerkingtreding van het ontwerp niet wordt uitgesteld totdat het pact is aangenomen, het grootste deel van de bepalingen van dit voorontwerp in het huidige ontwerp moet worden opgenomen**. Aangezien dit essentiële element van de gegevensverwerking niet in een norm van wettelijke rangorde is vastgelegd, moet elke mededeling van gegevens door de DVZ met het oog op het verkrijgen van een machtiging en/of het uitvoeren van een woonstbetreding noodzakelijkerwijs als onrechtmatig worden beschouwd.
70. De Autoriteit begrijpt dat de gegevens over de **kenmerken van de woning en de samenstelling van het huishouden** geen betrekking hebben op de betrokken vreemdeling, maar op de persoon of personen die in de bezochte woning(en) wonen (en eventueel ook op de eigenaar van de woning). Dit moet in het ontwerp worden **verduidelijkt**.
71. Ook hier moet **in elke fase van de procedure** (met andere woorden voor elke betrokken verwerkingsverantwoordelijke) worden aangetoond dat **de verwerking** van deze gegevens (met betrekking tot deze derden) **noodzakelijk en evenredig** is.
72. Hoewel de noodzaak en evenredigheid van de verwerking van deze gegevens door de DVZ in de fase van de **beoordeling** van de geschiktheid van de maatregel gemakkelijk kan worden aangetoond, is dat in de fase van de machtigingsaanvraag niet noodzakelijkerwijs het geval. Indien uit het dossier van de DVZ blijkt dat factoren die verband houden met de veiligheidssituatie in het land van herkomst van de betrokken vreemdeling de maatregel van verwijdering onuitvoerbaar maken, moet de **mededeling** van gegevens aan de magistraat als onevenredig worden beschouwd in het licht van het doel van de verwijdering.
73. De Autoriteit erkent dat het belangrijk is dat de rechter nagaat of de aangevoerde elementen een woonstbetreding rechtvaardigen die een inbreuk vormt op het recht op privacy van de aanwezige minderjarigen (in het kader van de **specifieke waarborg voor minderjarigen**), maar dat dit de DVZ niet mag ontslaan van de plicht om een **eerste analyse** uit te voeren en een verzoekschrift alleen in te dienen op voorwaarde dat kan worden aangetoond dat er een belangenafweging heeft plaatsgevonden en dat daaruit blijkt dat in het onderhavige geval de uitvoering van de maatregel (en dus de

⁵⁵ Zie <https://news.belgium.be/nl/verwerking-van-persoonsgegevens-door-de-algemene-directie-dienst-vreemdelingenzaken>.

mededeling van persoonsgegevens) noodzakelijk en evenredig is. Zoals hierboven reeds is opgemerkt, is de Autoriteit van mening dat een dergelijke mededeling onevenredig zou zijn indien de DVZ nog niet beschikt over de gegevens betreffende de nationaliteit en het doorlaatbewijs van de betrokken vreemdeling, zodat het onzeker is of de maatregel van verwijdering daadwerkelijk ten uitvoer kan worden gelegd.

74. De Autoriteit merkt overigens op dat het nieuwe artikel 74/7/1, § 2, tweede lid, in ontwerp bepaalt dat het verzoekschrift dat de DVZ aan de onderzoeksrechter richt, "*minstens*" de in het ontwerp genoemde gegevens bevat. Het Hof van Justitie van de EU is echter van oordeel dat het gebruik van de **uitdrukking "minstens"** inhoudt dat de gegevens die kunnen worden verwerkt, niet voldoende zijn omschreven en niet identificeerbaar zijn⁵⁶. Daarom moet ervoor worden gezorgd dat de categorieën van gegevens die in het verzoekschrift moeten worden opgenomen, uitputtend worden opgesomd, zodat kan worden aangetoond dat ze noodzakelijk en evenredig zijn ten opzichte van het doel waarvoor ze mogen worden verwerkt. Anders mag de DVZ geen enkele andere (categorie van) persoonsgegevens aan de onderzoeksrechter meedelen.

II.5 Ontvangers van de gegevens

75. Hoewel de Autoriteit erkent dat de tussenkomst van een onafhankelijke rechter een essentiële waarborg vormt, moet zij er toch aan toevoegen dat de mededeling van gegevens pas werkelijk onder deze waarborg valt vanaf het moment dat **een bevoegde autoriteit door de rechterlijke macht is aangewezen om toezicht te houden op de verwerkingsactiviteiten die door de rechtbanken worden uitgevoerd in het kader van de uitoefening van hun rechtsprekende bevoegdheid**. De Autoriteit is dan ook van mening dat het van essentieel belang is dat de wetgever deze leemte zo spoedig mogelijk opvult.

II.6 Bewaartermijn van de gegevens

76. Noch het ontwerp, noch de wet van 1980 vermeldt de maximale bewaartermijn voor persoonsgegevens door elk van de betrokken verwerkingsverantwoordelijken (de DVZ en de onderzoeksmagistraten).
77. Over dit punt aangesproken, gaf de afgevaardigde ambtenaar aan dat deze termijn momenteel 75 jaar bedraagt. Dit is overigens ook de termijn die vermeld staat in punt 2.11 van machtiging [018-2021](#) voor toegang tot de gegevens van het Rijksregister, die door de minister van Binnenlandse Zaken aan de DVZ is verleend. Hij verklaarde dat deze termijn werd gerechtvaardigd door de noodzaak om deze gegevens te bewaren zolang de betrokkene illegaal op het grondgebied verblijft. Hij voegde eraan toe

⁵⁶ In die zin, zie HvJ-EU, 22 november 2022, C-37-20 en C-601/20, WM t. Luxembourg Business Registers, §§ 51, 81 en 82.

dat het voorontwerp van wet betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Algemene Directie Vreemdelingenzaken van de FOD Binnenlandse Zaken een bewaartermijn van 10 jaar voorziet, maar dat deze pas begint te lopen vanaf het moment dat de vreemdeling het grondgebied heeft verlaten.

78. De Autoriteit merkt allereerst op dat de maximale bewaartermijn van de gegevens door de DVZ en de onderzoeksmagistraten **zeker in het ontwerp moet worden vermeld**⁵⁷.
79. Bovendien moet aan deze termijn een **begindatum** worden gekoppeld. Het moment vanaf wanneer de vreemdeling niet langer in een onregelmatige situatie verkeert of het grondgebied heeft verlaten, is volgens de Autoriteit aanvaardbaar.
80. Er moet echter bijzondere aandacht worden besteed aan de **rechtvaardiging van de noodzaak en evenredigheid van deze maximale termijn**. In het onderhavige geval acht de Autoriteit een looptijd van 75 jaar volstrekt onevenredig.
81. Een termijn van tien jaar vanaf de regularisatie van het verblijf of het vertrek van de betrokken vreemdeling zou aanvaardbaar kunnen zijn, op voorwaarde dat **deze termijn wordt onderverdeeld in archiveringsperiodes** waarin de mededeling van deze gegevens verboden is en het aantal personen dat toegang heeft tot deze gegevens steeds verder wordt beperkt.
82. De Autoriteit is bovendien van mening dat de **voorwaarden voor bewaring regelmatig moeten worden gecontroleerd**. Er kan immers geen sprake zijn van een toevallige "ontdekking" dat de gegevens hadden moeten worden gearhiveerd omdat de vreemdeling geregulariseerd was. Er moet dus worden voorzien in een jaarlijkse controle van de voorwaarden voor het bewaren van de gegevens, zowel vóór als na de archivering ervan, en dit totdat ze worden gewist (of eventueel worden doorgegeven aan het Algemeen Rijksarchief).

OM DEZE REDENEN,

De Autoriteit

is de volgende mening toegedaan:

1. Zolang de essentiële elementen met betrekking tot de gegevensverwerkingen niet uitdrukkelijk worden vermeld, hetzij in het voorgelegde ontwerp, hetzij in een geldende

⁵⁷ Deze bewaartermijn moet worden opgenomen in alle normen die van toepassing zijn op de verschillende verwerkingsverantwoordelijken die deze gegevens in het kader van het ontwerp zullen verwerken.

wettelijke norm, moeten deze verwerkingen van persoonsgegevens als onrechtmatig worden beschouwd (**punten 20 t.e.m. 22**);

2. Er moeten technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat een administratief dossier over Belgische burgers wordt aangelegd en dat de gegevens in het administratieve dossier van een Belgische burger die vroeger vreemdeling was, worden hergebruikt voor doeleinden die niet noodzakelijk en evenredig zijn (**punt 24**);
3. Er dient te worden bepaald dat persoonsgegevens met betrekking tot derden, die worden verwerkt ter voorbereiding van de maatregel (en ter uitvoering van de waarborg ten aanzien van minderjarigen), uitsluitend mogen worden verwerkt onder de verantwoordelijkheid van de onderzoeksmagistraat (**punt 25**);
4. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de voorwaarde inzake verblijfplaats en de voorwaarde inzake aanwezigheid (**punt 26**);
5. Er moet worden gepreciseerd dat de persoonsgegevens in de KSZ in geen geval door de DVZ of de politiediensten mogen worden geraadpleegd voor de doeleinden die in het ontwerp zijn vastgelegd (**punt 28**);
6. De gegevensverwerkingen die zowel in de databanken van de DVZ als in die van de onderzoeksmagistraten plaatsvinden, moeten onderworpen zijn aan een wettelijke verplichting tot logging (**punten 29 en 30**);
7. Zolang er geen wettelijke verplichting tot logging bestaat en deze technisch niet is geïmplementeerd, mogen persoonsgegevens van derden in geen geval worden opgeslagen in de databanken waarvoor de DVZ als verwerkingsverantwoordelijke optreedt, noch mogen zij worden geraadpleegd of aan derden worden meegedeeld (**punt 30**);
8. De modaliteiten van de controle van de logbestanden moeten worden vastgelegd (**punt 31**);
9. Alle doeleinden moeten vóór aanvang van de verwerking uitdrukkelijk in een wettelijke norm worden vermeld (**punten 34 t.e.m. 39**);
10. Er dient te worden bepaald dat de persoonsgegevens van derden die op de plaats van het huisbezoek hun domicilie hebben, door de DVZ alleen mogen worden verwerkt om de daar gedomicilieerde personen in staat te stellen om na de woonstbetreding een aansprakelijkheidsvordering in te stellen (**punt 40**);
11. Er moet worden voorzien in de verwijdering van deze gegevens zodra de termijn voor het instellen van een aansprakelijkheidsvordering is verstreken (**punt 41**);
12. Er moet worden voorzien in het opstellen van statistieken met het oog op de publicatie van een evaluatierapport over de maatregel (**punten 44 t.e.m. 46**);
13. Het bestaan van de databanken van de DVZ en de onderzoeksmagistraten moet wettelijk worden verankerd (**punt 47**);

- 14.** In de memorie van toelichting moet worden aangetoond dat de bedoelde gevallen niet hoofdzakelijk betrekking hebben op personen die in aanmerking komen voor opvang in een Fedasil-centrum, maar daar niet zijn ondergebracht (**punt 52**);
- 15.** De definitie van "*gevaar voor de openbare orde*" moet zodanig worden geherformuleerd dat de evenredigheid van de maatregel kan worden aangetoond in het licht van het reële en ernstige gevaar dat de betrokken situaties vormen (**punten 55 t.e.m. 57**);
- 16.** Er moet worden aangetoond dat het doel van de verwijdering van personen die illegaal in het land verblijven en ten aanzien van wie er "*redelijke gronden bestaan om aan te nemen dat de vreemdeling een gevaar voor de openbare orde vormt*", niet met andere maatregelen kan worden bereikt (**punten 58 t.e.m. 61**);
- 17.** Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de machtigingsaanvraag en de uitvoering van de maatregel, de voorlegging aan de magistraat moet aan duidelijke regels worden onderworpen, en er moet een eerste controle komen met betrekking tot de voorwaarden voor het indienen van een machtigingsaanvraag, voordat het verzoekschrift wordt ingediend (**punt 63**);
- 18.** Het zou onevenredig zijn als de DVZ een machtiging tot woonstbetreding zou vragen ten aanzien van een persoon waarvan niet zeker is of die aan alle voorwaarden voldoet (**punten 65 en 66**);
- 19.** De categorieën van persoonsgegevens die kunnen worden verwerkt, moeten uitputtend worden opgesomd (**punt 68**);
- 20.** Het is wenselijk om ofwel de inwerkingtreding van het ontwerp uit te stellen totdat het Migratiepact is aangenomen, ofwel het grootste deel van de bepalingen van het voorontwerp betreffende de gegevensverwerking door de DVZ in het onderhavige ontwerp op te nemen en (in beide gevallen) de noodzaak en evenredigheid ervan aan te tonen (**punten 69 t.e.m. 74**);
- 21.** Het is van essentieel belang dat een bevoegde autoriteit wordt aangewezen om toezicht te houden op de verwerkingsactiviteiten die door de rechtbanken worden uitgevoerd in het kader van de uitoefening van hun rechterlijke functie (**punt 75**);
- 22.** De maximale bewaartermijn voor persoonsgegevens moet zeker in het ontwerp worden vermeld (**punten 76 t.e.m. 82**).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Alexandra Jaspar, Directeur